

ЕКОНОМІЧНА СУТНІСТЬ ТА СТРУКТУРНІ ОСОБЛИВОСТІ ФІНАНСОВОЇ СТІЙКОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

Морозов О. В.

Університет митної справи та фінансів, Дніпро (Україна)

e-mail: modnepr@gmail.com

Фінансова стійкість підприємства є ключовим аспектом його економічної діяльності, що визначає здатність підприємства стабільно функціонувати та розвиватися. Вона відображає здатність підприємства забезпечувати своєчасне виконання фінансових зобов'язань перед кредиторами, постачальниками та працівниками. Фінансова стійкість характеризується наявністю достатніх фінансових ресурсів для покриття витрат та інвестування в розвиток.

Фінансова стійкість підприємства – це здатність організації підтримувати стабільний фінансовий стан та забезпечувати свою діяльність у довгостроковій перспективі. Вона виражається через ефективне управління фінансовими ресурсами та здатність підприємства реагувати на внутрішні і зовнішні економічні виклики. Фінансова стійкість визначається як баланс між власними та залученими коштами, що дає змогу підприємству своєчасно виконувати свої фінансові зобов'язання. Одними з ключових показників фінансової стійкості є коефіцієнт автономії, який відображає частку власного капіталу в загальній структурі джерел фінансування, коефіцієнт платоспроможності, який вказує на здатність підприємства розраховуватися за своїми боргами. Важливим аспектом є також ліквідність активів, яка визначає, наскільки швидко підприємство може перетворити свої активи в грошові кошти для покриття невідкладних потреб. Нестача фінансової стійкості може призвести до банкрутства, що негативно вплине на економіку та ринок праці.

Підтримання фінансової стійкості вимагає ефективного управління грошовими потоками та контролю за витратами. Розробка стратегічних фінансових планів допомагає підприємству адаптуватися до змін ринкових умов і уникати кризових ситуацій. Високий рівень фінансової стійкості сприяє зростанню довіри інвесторів і партнерів, що відкриває можливості для залучення додаткових фінансових ресурсів. Отже, фінансова стійкість підприємства є основою його стабільності, розвитку та успішної діяльності на ринку.

Фінансовий стан підприємства є комплексною характеристикою, яка передбачає реалізацію декількох напрямів дослідження:

- горизонтальний та вертикальний аналіз активів підприємства та джерел їх формування;
- аналіз показників ліквідності та платоспроможності;
- аналіз фінансової стійкості;
- аналіз показників ділової активності;
- аналіз формування фінансових результатів та показників рентабельності.

Оцінка фінансової стійкості є складником аналізу фінансового стану, яка характеризує особливості формування капіталу підприємства, його структуру та динаміку. Достатній рівень фінансової стійкості є своєрідним індикатором формування іміджу підприємства, а як наслідок – залучення інвестицій, отримання банківських кредитів, співпраці з надійними контрагентами. Тому дослідження методів та підходів забезпечення фінансової стійкості підприємства є важливим складником фінансової роботи на підприємстві, яка свідчить про наявність у підприємства фінансових ресурсів для забезпечення подальшого фінансово-економічного розвитку [1].

Зовнішні та внутрішні чинники впливу на фінансову стійкість підприємства відрізняються механізмом реагування на них підприємством. Підприємство не може впливати на дію зовнішніх чинників, оскільки вони не залежать від діяльності підприємства, а пов'язані з характером державного регулювання та розвитку економіки загалом. Тому їм потрібно приділити більше уваги для забезпечення своєчасного реагування та пристосування до змін. Внутрішні чинники знаходяться в зоні регулювання підприємства, є важливими з погляду формування стратегії діяльності підприємства. Серед багатьох внутрішніх чинників особливо важливими, на наш погляд, є склад активів та фінансових ресурсів підприємства, їх структура.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ПОСИЛАНЬ

1. Ткаченко Є. Ю., Фатюха В. В., Яришко О. В. Фінансова стійкість підприємства: сутність та основи управління. *Гроші, фінанси і кредит*. 2021. № 56. С. 129–134.

АНАЛІЗ ВИМОГ РОБОТОДАВЦІВ ДО КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ МЕНЕДЖЕРА З УПРАВЛІННЯ ПРОЄКТАМИ В ІТ-СФЕРІ

Орехов М. О.^{1*}, Барський Б. А.²

^{1,2}*Донецький національний університет імені Василя Стуса, Вінниця (Україна),*

²*ТОВ «ЛАМПА СОФТВЕР»*

*e-mail: mikeorekhov94@gmail.com

У науковій літературі існують два основні підходи до розуміння професійної компетентності. Перший – це «модель компетенції» або підхід до компетенції, заснований на атрибутах, другий – «стандарт компетентності», тобто доказовий, результативний підхід до компетенції [1–4].

Сучасна практика управління проєктами – це комплексна робота, яка вимагає наявності комплексну міждисциплінарних компетентностей. Наявності суто класичних технічних навичок управління проєктами не є достатньо для досягнення успіху в проєктах. Крім цих навичок, зростає потреба в навичках у лідерстві, стратегічному та бізнес-управлінні.